सुरं नरः। गवां मेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः। हंससारसयुक्तेन विमानेन स गच्छति। पञ्चाशत्तु सहस्राणि वर्षाणि दिवि मोदते। यज्ञे यज्ञे गते राजन्! योऽश्नीयाद्दर्भमेव तु। षण्मासानशनस्य भगवानङ्गीराब्रवीत्। षष्टिवर्षसहस्राणि दिवमावसते स च। अश्नीयाद्द्वितीये पक्षे यस्तु सर्वदिनेष्विति। वीणानां वल्लकीनाञ्च वेणूनाञ्च विशाम्पते!। सुखैर्मधुरैः शब्दैः स सुप्तः प्रतिबुध्यते। संवत्सरमिहैकन्तु मासि मासि पिबेत् पयः। फलं विश्वजितस्तात! प्राप्नोति स नरोत्तमः। सिंहव्याघ्रप्रयुक्तेन विमानेन स गच्छति। शतञ्चाष्टौ सुरकन्या रमयन्ति च तत्रस्थम्। सप्ततिञ्च सहस्राणि वर्षाणां दिवि मोदते। मासादूर्ध्वं नरव्याघ्र! नोपवासो विधीयते"।

महाफलद्वादशीव्रतं विष्णुरहस्ये "शौरे कृष्णे विशाखासुयुक्ता चैकादशी भवेत्। तस्यां संपूजयेद्विष्णुमुपोष्य विधिवन्नरः। सुगन्धपुष्पनैवेद्यैर्धूपभूषणसम्भवैः। मासान्तमासम्भजयेत् विधिना जगतीपतिम्। प्राशनद्वादशद्वयं कार्यं मासक्रमेण तु। गोमूत्रमुदकं सर्पिराचम्य कामतः परम्। ततोदूर्वादधिव्रीहितिलांश्चैव यवांस्तथा। जलमर्कंकरैस्तप्तं दर्भांश्च क्षीरमेव च। द्वादशद्वयं भोजयेद्विप्रान् दधिक्षीरगुडौदनैः। मासक्रमेण विप्रेभ्यो दद्यात्सम्यग्व्रतं व्रते। हेमं तिलव्रीहियवसुवर्णसंयुतं घटम्। मोदकैश्च युतं कृष्णमातपत्रन्तु पायसम्। फाणितं चन्दनं माला: शय्याश्चेति दक्षिणाः। व्रतमेतन्महापुण्यं दृष्टादृष्टफलप्रदम्। कर्तव्यं धर्मनिरतैर्विष्णुपूजनतत्परैः। व्रतमेतन्नरः कृत्वा विप्राणां प्रवरे कुले। सुजन्मा जायते धीमान् वेदवेदाङ्गपारगः"।

महाफलव्रतं भविष्यपु० "शृणु कौरव! कर्माणि तिथिगुह्यानि तु। श्रुत्वैव पापहानिः स्यात् कृत्वानन्तं फलं लभेत्। क्षीराशनः प्रतिपदि। पुष्पाहारो द्वितीयायाम्। लवणवर्जितं तृतीयायाम्। तिलाशाशी चतुर्थ्याम्। क्षीराशनः पञ्चम्याम्। फलाशनः षष्ठ्याम्। शाकाशनः सप्तम्याम्। बिल्वाहारोऽष्टम्याम्। घृताशनो नवम्याम्। अनग्निपक्वाहारो दशम्याम्। एकादश्यामुपवासः। दुग्धाशनो द्वादश्याम्। पायसाहारस्त्रयोदश्याम्। यावाहारश्चतुर्दश्याम्। गोमूत्राहारः कृशोदकप्राशनः पौर्णमास्याम् एवं प्राशनाभिः। एकानि प्राशनान्येवं विधिपूर्वमुदाहृतम्। क्षीरं प्रतिपदायान्तु सर्वासु च विधीयते"।

महत्तमव्रतं स्कन्दपु० "वैदिकेन विधानेन व्रतं पुण्यं महत्तमम्। कथितिथौ तु कर्तव्यं विधानं तद्वदस्व मे"। स्कन्द उवाच "मासि मासि भाद्रपदे शुक्ले च प्रतिपत्तिथौ। नैवेद्यन्तु पचेन्नौमी षोडशत्रिगुणानि च। फलानि पिष्टपक्वानि दद्याद्विप्राय षोडश। देवाय षोडशैतानि दातव्यानि प्रयत्नतः। भुञ्जते षोडश तथा व्रतस्य नियमाश्रयात्। सौवर्णं कारयेद्देवं यथा शक्त्या हिरण्मयम्" इत्यादि।

महाराजव्रतं स्कन्दपु० "यदागस्त्य! चतुर्दश्यामाद्रां भाद्रपदाथ वा। सितायामसितायां वा न विशेषो यथा गयि। तदा लब्धैकभुक्तस्तु त्रयोदश्यां यथाविधि। सर्वव्रतं महाराजं तदा संकल्पयेन्नरः। चतुर्दश्यां ततः कुर्यात्तिलगोमूत्रगोमयैः। मृद्भाथ गन्धगव्येन स्नानं शुद्धाम्बुना ततः। शिवसंकल्पमन्त्रस्य ततो दशशतं पठेत्"। शिवसंकल्पमन्त्रो यजुर्वेदीयः दूरमित्यादिर्यजुःशाखाप्रसिद्धः "पञ्चाक्षरस्तु शूद्रस्य जन्मकोटिकृतैस्ततः"। मुच्यते पातकैर्मर्त्यैस्तत्कृत्वा नात्र संशयः"।

महालक्ष्मीव्रतं स्कन्दपु० "महाराज! निबोधेदं महालक्ष्मीव्रतं शुभम्। भद्र! भाद्रपदे मासि शुक्लाष्टम्यां नरोत्तम!। स्नात्वाभ्यर्च्य महालक्ष्मीमेकभक्तं प्रकल्प्य च। कृष्णमाकृष्टं सूत्रं षोडशग्रन्थिसंयुतम्। तन्तुभिस्तत्प्रमाणैश्च ग्रीवायां करे हृदि। दूर्वाक्षतमवाकीर्णं षोडशैव तु षोडश। पुनरेवाश्विने मासि कृष्णाष्टम्यां दिने शुभे। तत्सर्वं कारयेद्व्यासो यथोपयतमादितम्"।

महाव्रतं कालिकापु० "महाव्रतमथो वक्ष्ये येनारोहति तत्पदम्। सुरासुरमुनीनाञ्च दुर्लभं विधिना शृणु। पर्वण्याश्वयुजस्यान्ते पायसञ्च हविष्यम्। नक्तं भुञ्जीत शुद्धात्मा चन्दनञ्चैव चर्चितम्"। आश्वयुजस्यान्ते कार्त्तिके। पर्वणि अमावस्यायां कार्त्तिकस्य इत्यर्थः। ऐन्दव इत्युरसः। लिङ्गपु० "अष्टम्यां चतुर्दश्यां पक्षयोरुभयोरपि। वर्षमेकं ततो भुक्त्वा नक्तं यः पूजयेच्छिवम्। सर्वयज्ञफलं प्राप्य स याति परमाङ्गतिम्"। विष्णुधर्मोत्तरे "योगभूतं हरिं देवं चातुर्मास्युपोषितम्। अर्चयेत् पौर्णमास्यान्तु सोऽश्वमेधफलं लभेत्"। योगभूतं सकलम् "ब्रह्मभूतमसायास्यां पूजयेत्तासुपोषितः। राजसूयमवाप्नोति कुलसङ्घरति स्वकम्"।